

अवस्थितभिन्ने शब्दे च । “गच्छति पुरः शरीरं धावति पञ्चादसंस्थितं चेतः” इति शकु० ।

असंहत लि० न संहन्यते इतरेण संहन्यते सम्+हन-क्त न०त० । १संघातमनापन्ने २असंज्ञाने “सर्वतस्त्रिष्टुतं पञ्चाष्टतं वा बहुलमयुष्ममसंहतं प्रागप्यं मूलमाच्छादयन्” गोभि० “असंहतमसंज्ञानम्” सं०त० रघु० । सांख्यमतसिद्धे ३पुरुषे पु० । तन्मते हि प्रकृत्यादेः शय्यागृहादिवत् संहत्यैव (इतरसापेक्षतयैव) पुरुषार्थकारित्वम् पुरुषस्य तु प्रकाशरूपक्रियायां नेतरापेक्षाऽस्तीति तस्यासंहतत्वम् । संहतपरार्थत्वात् पुरुषस्य सां०भा० “विवादास्पदं प्रकृतिसंह-दादिकं परार्थं खेतरस्य भोगापवर्गफलकं संहतत्वात् शय्यास-नादिवदित्यनुमानेन प्रकृतेः परोऽसंहत एव पुरुषः सिद्ध्यति तस्यैव संहतत्वेऽनवस्थापत्तेः । पातञ्जले च “परार्थं संह-त्य कारित्वादिति” सूत्रकारेणानुमानं कृतं तत् त्वयथासुत मेवान्यावयवसाधारणम् । इतरसाहित्येनार्थक्रियाकारित्व सैव संहत्यकारिताशब्दार्थत्वात् । पुरुषस्तु विषयप्रकाशनरूपायां स्वार्थक्रियायां नान्यदपेक्षते नित्यप्रकाशरूपत्वात् । पुरुषस्यार्थसम्बन्धभावे बुद्धिद्वयपेक्षणात् । सम्बन्धस्तु नासाधारण्यर्थक्रियेति । “संहतपरार्थत्वात्” सां०सू०भा० “अतोऽसंहतः संहतदेहादिभ्यः परः पुरुषः सिद्ध्यति” ।

असंज्ञात् अव्य० न सङ्गत् न०त० । पौनःपुन्ये । “असंज्ञेकर-धेन तरस्त्रिना” रघुः “अन्याद्येनासंज्ञत्वात् युष्यञ्च परि-नोदयेत्” “असंज्ञदुर्गमवासेषु वासं जन्म च दारुणम्” इति च मनुः । “आवृत्तिरसंज्ञदपदेशात्” शा०सू० ।

असंज्ञा लि० सन्ज-क्त न०त० । १आसंज्ञित्युच्ये २फलमिच्छा-मन्युच्ये च “असंज्ञः सुखमन्वभूति” इति रघुः । “कुर्यात् विद्वांस्तथाऽसंज्ञः” इति गोता “असंज्ञमारुह्यतो यथा यथम्” किरा० । [संज्ञित्युच्ये

असंज्ञ (क्रिय) लि० नास्ति संज्ञा यत्वा वा टच् समा० ।

असंज्ञा स्त्री सम्+क्रम-विट् पु० समोऽन्तलोपः न०त० । संक्रान्त्यां स्त्रियाम् । “न इव पितृतमसक्राम्” ऋ०द०, ई०, ऋ०, असक्रामसक्रमणीम्” निरु० ।

असंज्ञि पु० न सखा न टच् समा० । संज्ञिभिन्ने रिपौ ।

असंज्ञो लि० न समानं गोलमस्य वा समानस्य सः । भिन्न-गोलो “असंज्ञोऽसंज्ञो वा यदि स्त्री यदि वा पुमान् । यद्वाग्निदाता प्रेतस्य पिण्डं दद्यात् स एव हि” स्मृतिः पक्षे न सादेशः । असमानगोलः “असमानगोलापेक्षीम् भाष्यो विन्देत्” स्मृतिः ।

असंज्ञल्लप पु० विरोधे न० संकल्पाभावे । न०ब० । संकल्प-मन्ये लि० ।

असंज्ञसुक लि० न०त० । स्थिरमतौ ।

असंज्ञुल लि० न सङ्गुलः । १परस्परविरोधे । २आमादिपथे ३विस्तीर्णे पथि च पु० ।

असंज्ञान्तमास पु० न संक्रान्तः न राश्यान्तरं प्राप्नोति-यत् चान्द्रमासे । युक्तप्रतिपदादिदशान्ते रवि सङ्क्रमणमन्ये मन्त्रमासे । “असंज्ञान्तमासोऽधिमासो निरुक्तः” विवरणम-धिमासशब्दे १३१ पु० ।

असंज्ञेप पु० अभावे न०त० । १संज्ञेपाभावे विरोधे न०त० । २विस्तारे न०ब० । ३संज्ञेपमन्ये विस्तीर्णे लि० ।

असंज्ञेय लि० नास्ति संख्या इयत्ता यस्य । इयत्तामन्ये ।

“प्रसङ्ग तेजोभिरसंख्यतां गतैः” भाषः । [संख्यान्विते च

असंज्ञेय्यात् लि० सस्-ख्या-क्त न०त० । १इयत्तामन्ये २बहु-

असंज्ञेय लि० संख्यातुमशक्यः १इयत्तारहिते २विष्यौ पु०

“असंख्येयोऽप्रेमेयात्मा” विष्णुस० संख्याहमेदादि न विद्यते इत्यसंख्येयः भा० ।

असंज्ञ पु० अभावे न०त० । १सम्बन्धाभावे नास्ति सङ्गो-विषयैर्यस्य २पुरुषे जीवे तस्य सर्वसम्बन्धमन्यत्वात् तथा-त्वम् । “असंज्ञोऽयं पुरुषः” सां०सू० । ३सम्बन्धमन्ये ४प्रतिबन्धमन्ये च लि० । “असंज्ञमद्विषयि सारवत्तया” रघुः । [३असंबन्धे ४संज्ञित्यन्ये च ।

असंज्ञत लि० न०त० । सङ्गतभिन्ने १अयुक्ते २युक्तिमन्ये

असंज्ञति स्त्री अभावे न०त० । १संज्ञत्वभावे । सङ्गतित्वा “संज्ञति

रनन्तराभिधानव्याप्ता, आनन्तर्याभिधानप्रयोजकजिज्ञा-साजनकज्ञानविषयोद्गृह्यः संज्ञतिः, जायते च कार्ये कारणे वा ज्ञाते कारणत्वस्य कार्यत्वस्य ज्ञानात् किमस्य कारणं कार्यं वेति जिज्ञासा” दीधित्युक्ता सा च षोडा तदुक्तमभि-

युक्तौः “सप्रसङ्ग उपोद्घातो हेतुतावसरस्तथा । निर्वाङ्मैक-

कार्यत्वम् षोडा संज्ञतिरिष्यते” इति व्याख्यातश्चैतत्

जगदीयेन । “निर्दिष्टोपपादकत्वस्योद्घातत्वम् “चिन्तां

प्रकृतसिद्ध्यर्थोपोद्घातं विदुर्बुधाः” इति प्राचीनोक्तौ चिन्ता

पदं कदभिहितोभाव इति न्यायेन चिन्तनीयपरं तथा

च तस्यापि प्रकृतसिद्ध्युपपादकतया चिन्तनीयत्वं प्रक-

तसिद्ध्युपपादकत्वपर्यवसन्नमित्यर्थः । हेतुत्वं कारणत्वम् ।

असंज्ञोऽनन्तरवक्तव्यत्वम् अनन्तरोद्दिष्टत्वम् तथा इति

श्रीभास्करकृतम् । निर्वाङ्मैकं कारणतानिर्वाङ्मैकं कार्यत्व-

मिति यावत् एकं कार्यं ययोरिति व्युत्पत्त्या एककार्य-